

Bencsik András: Mint cseppben a tenger

2022 december 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Nem a bús belgák, hanem a boldog marokkóiak. Miről szólt ez az írás?

A Belgiumban élő marokkói bevándorlók mindenki számára érthetővé tették, hogy mi vár Nyugat-Európára. Akinek

ezek után is maradtak illúziói a békés egymás mellett élés lehetőségeiről, az – ahogy mondani szokás – beszéljen orvosával vagy gyógyszerészével. Az történt ugyanis, hogy a katarai világbajnokságon a marokkói válogatott meglepetésre legyőzte a sokkal erősebbnek számító belga válogatottat. Ezután azonban nem vidám sörözés kezdődött a brüsszeli slakosok és a bevándorolt marokkóiak között, hogy hát ugye, azért szeretjük egymást, elvégre a foci is csak egy sport, hanem tűz, robbanás, pusztítás és pokol.

Az Origo.hu tudósítása szerint múlt vasárnap kora délután tömegzavargások törtek ki Belgium fővárosában és másutt is, miután a belga válogatottat megverte a marokkói. A rendbontók marokkói zászlókkal a kezükben gyújtogattak, törtek-zúztak, a rendőrségnek még vízágyút is be kellett vetnie a megfélemezésükre. Nem csupán Brüsszelben volt balhé, hanem Rotterdamban, Amszterdamban és Hágában is. Rohamrendőröknek kellett beavatkozni, mivel mindenütt zavargások törtek ki. Sok helyütt petárdával lőtték a rendőroket, autókat gyújtottak fel és zúztak össze.

De nem a bús belgák, hanem a boldog marokkóiak. Miről szólt ez az üzenet? Talán mi még baj nélkül meglelhetjük a jelenség magyarázatát. Első pillantásra ugyanis az a látszat, mintha a „marokkói háttér” – ez a liberális média kedvenc szóhasználatának elfedésére, hogy a marokkóiak, azok biz’ marokkóiak – fiatalokat valami különös gyűlölet hajtaná, úgymond a gazdag befogadó világ ellen. Alaposabb ránézésre azonban kiderül, itt egészen másról van szó.

Ezek a fiatal marokkóiak váratlan gyűlöletük örömeit megittasulva levetették álarcukat és úgy viselkedtek, ahogy Belgiumba érkezésük óta titokban mindig is gondolták: nek nem menekültek, nem is bevándorlók, hanem hódítók. Belgium részben már az övék, és ha majd egészen az övék lesz, akkor mindent, ami a flamand és a vallon múltira emlékeztet, le fognak rombolni. Stílusosan mondva, semmik voltak és minden lesznek. Még stílusosabban: az eltörlés kultúrájának ideje jött el.

Szomorú és szálnalmas, hogy a belga és a francia sajtó másnap reggelig lapított, nem mert a zavargásokról hírt adni, csak amikor a botrány miatt már nem hallgathattak tovább. Ez a kollektív gyávaság több mint aggasztó. Ha nem lépnek működésbe az önvédelmi reflexek, ha egy civilizáció az üzenet fenyegetésre nem mer reagálni, akkor az a civilizáció nagy bajban van. Mint cseppben a tenger, úgy mutatta meg Belgiumban valódi célját a Nyugat-Európát elárasztó inváziós civilizáció. Nem beolvadni akar, még csak nem is elvegyülni, majd többséget szerezve átvenni az irányítást, hanem elsöpörni mindent, és a meghódított világot a saját törvényei szerint berendezni.

A marokkói arab és berber fiataloknak pontosan annyira értéktelen mindaz, amit a németalföldi kultúra az elmúlt évszázadokban létrehozott, amennyire értéktelennek bizonyult az észak- és dél-amerikai kultúra az üzenet meghódító európaiak szemében. Szomorú szójátékkal élve, Nyugat-Európa a Vadnyugat sorsára jutott, csak éppen máshogy osztották ki a szerepeket. A kiirtandó slakos indiánok szerepét a nyugat-európai lakosok kapták, míg a könyörtelenül bátor telepeselek szerepét példánkban a marokkói fiatalok alakítják.

Most a történet kezdetén vagyunk, de mert a történelem tanít, ha merjük végiggondolni, megsejthetjük a végkifejletet.

Bencsik András - www.demokrata.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
